ترجم : داکتر سیدخلیل الله هاشمیان ۲۰۱۲/۱۱/۰۲

خط دیورند، چلبازی وچالاکی و اهانت انگلیس

به تمامیت ارضی افغانستان دوباره شروع میشود

بقلم بروس ریچاردسن، ژورنالیست معروف امریکایی

مخط دیورند که اساساً بحیث جدا ساختن وعلامه گذاری "ساحه های تحت نفوذ" بین هند برتانوی و روسیهٔ تزاری در قرن ۱۹ ایجاد شده بود، به تدریج به حیث سرحد بین المللی و آذوقهٔ متداوم برای مباحثهٔ خشونت آمیز انکشاف کرده است.

ازین اهانت دورهٔ استعمار به حیث وسیله ای به منظور تجزیه و تضعیف افغانستان و بنا بران کنترول وتغییرشکل دادن نفوس اکثریت افغانستان، یعنی قرار دادن قوم پشتون در تحت نفوذ استعمار و منافع هند برتانوی، کار گرفته شده است.

این خط که در سال ۱۸۹۳ طرح شده، موقف افغانستان و اکثریت دانشمندان جهان درین باره ازین قرار است که پاکستان حق تصرف قانونی یا میراث خوری در ساحهٔ ارضی هند برتانوی را ندارد. این موقف از دیر زمانی است که توسط اکثر حقوق دان ها و دانشمندان معروف جهان اتخاذ شده است. واضحاً برای دیپلومات ها و پالیسی سازان بی معلومات امریکایی بی تفاوت است، در حالیکه خط دیورند که به فاصلهٔ ۲۶۴۰ کیلومتر (۱۶۴۰ میل) در امتداد یک سرحد کثیرالمجرا با پاکستان قرار دارد، و از دیر زمان به این طرف یک قضیهٔ مورد مناقشه برای اکثر افغان هایی قرار گرفته که معتقدند ایجنسی قبایل ادارهٔ فیدرالی پاکستان در واقعیت یک قسمت اراضی راغصب کرده که اصلاً به آنها تعلق دارد. «مارک گروسمن» نمایندهٔ خاص برای افغانستان و پاکستان اخیراً به تاریخ ۲۱ اکتوبر گفته که : ""پالیسی ما ازین قرار است که این سرحد یک سرحد بین المللی است ."" بیاناتی که یک اهانت ۱۲۰ ساله و ضد تمامیت ارضی و حاکمیت ملی افغانستان تلقی شده، باین ترتیب اکنون از خط دیورند بحیث یک وسیله و تکتیک بین المللی برای جدا سازی و پارچه ساختن اراضی به سود یکطرف کار گرفته می شود. جدا ساختن اجتماع افغانستان – پاکستان به وسیلهٔ مانورهای دیپلوماتیک از قرن ها باین طرف توسط قدرت های غربی و سلاویک بحیث یک تکیک سیاسی استعمال شده است. به اساس این تئوری یک کشور پارچه شده یک مملکت ضعیف می باشد. دردورهٔ جنگ سرد اتحاد شوروی توطئه ای را برای تجزیهٔ افغانستان بکار انداخت که عنوان آن (عملیات کاسکاد و شاملیون) بود و به قرار آن ساحه های شمال افغانستان غصب و بداخل یک تشکیل جدیدی بنام (تاجکستان بزرگ) ادغام می شد. اتحاد شوروی برای تطبیق این منظور احمد شاه مسعود را استخدام کرده بود تا برای تأمین این هدف کار کند. و از آنجائی که وعدهٔ زعامت تشکیل جدید برای او داده شده بود، احمد شاه مسعود در تمام دورهٔ جنگ مطابق به پلان شوروی عمل می کرد. بار دیگر، مانند استعمار برتانوی، پلان اتحاد شوروی به منظور تجزیهٔ افغانستان، به حیث حربه ای برای تضعیف مقاومت ملی انکشاف کرد تا بتواند اراضی غنی از معدنیات سمت شمال کشور را در ساحهٔ نفوذ خود قرار دهد.

روزنامه (ویسا) در کابل از قول یکعده حقوق دانان افغان می گوید که آنها بیانات گروسمن را مداخله در امور داخلی افغانستان تلقی کرده اند. وزارت خارجهٔ افغانستان اعلام داشت که "" موضوع خط دیورند واجد اهمیت تاریخی برای مردم افغانستان است."" این خط مناطق عنعنوی پشتون ها راجدا ساخته و یک کتلهٔ بزرگ قبایلی در جهان را به دو منطقهٔ جغرافیایی تقسیم کرده است.

اکثریت افغان ها هنوزهم آرزو دارند یک افغانستان وسیع و متحد ایجاد شود، مانند افغانستان ایکه قبل از پیشروی استعمار اروپایی در جنوب آسیا وجود داشت. انگلیس بعد از آنکه یک جنگ عمده را در سال ۱۸۴۲ در افغانستان باخت، قسمت هایی از خاک افغانستان را اشغال و غصب کرد و سپس این اراضی را به اساس یک قرارداد تحمیلی در سال ۱۸۷۹ بطور یکجانبه تحت ادارهٔ خود قرار داد. معاهدهٔ سال ۱۸۹۳ بین امیرعبدالرحمن خان (امیرآهنین) و «مارتیمر دیورند» وزیر خارجه هند برتانوی، مناطق سرحدی را رسماً تحت کنترول دو جانبه (امیر افغان و هند برتانوی) قرار داد.

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

اینکه معاهدهٔ دیورند در تحت تهدید و فشار و مناقشات زیاد امضاء شده، کارد به استخوان رسیده بود. حتی شخص مارتیمر دیورند به غیر قانونی بودن و ظالمانه بودن این قرار داد اعتراف نموده و اعتبار قرارداد را به ارتباط الحاق اراضی مربوطه مورد سوال قرارداده است.
در جریان قرن ۱۹ روس ها نیز یک مقدار خاک های افغانستان را در منطقه پنجده در شمال افغانستان غصب کردند. در آنزمان هند برتانوی نیز از طریق خدعه و چالاکی دپلوماتیک قسمت هایی از مناطق عنعنوی پشتون ها را با ایجاد علامه گذاری تحمیلی، غیر قانونی، غیرعادلانه و غیر ذیصلاح غصب نمود. امروزه نیز که رایگیری یکجانبه و نا درست قبلی در منطقهٔ صوبهٔ سرحد در تحت دپلوماسی یکجانبهٔ امریکا تأئید شده، بزرگترین اجتماع قبایلی در جهان در اثرعلامه گذاری یک خط فرضی و تحمیلی به خطر نابودی ناشی از تجزیهٔ غیرعادلانه قرار دارد. جدا کردن ظالمانهٔ علایق فامیلی و تحت تصرف درآوردن مناطق مسکونی شان در امتداد قرن ها، از طریق خدعه و چالاکی دپلوماتیک، در بین یک ابر قدرت و چوکرهٔ آن در منطقه (پاکستان)، یک جنایت بشری تلقی شده و قابل تحمل نمی باشد.
مردم افغانستان مکلف می باشند تا کلتور وعنعنات خود و کشور مغتنم خود را در مقابل تهاجم استعماری حفظ کنند. موقف دولت امریکا و پالیسی های آن بیانگر یک جنگ بیمورد وغیر قانونی بوده، این پالیسی های امپیریالستی همراه با چوکرهٔ پاکسانی اش پایدار نمی باشند. . . همه افغان های آزادی خواه این واقعیت قاطع را بپذیرند.

ختم

Durand Line…Colonial-Era Legerdemain and Affront to Afghanistan's Sovereignty… lingers.

The 'Durand Line' originally posed as a 'line separating or demarcating 'spheres of influence' between British India and Czarist Russia during the 19th century, has evolved as an international boundary and ongoing fodder for endless and contentious debate.
This colonial-era insult was invoked to separate and weaken and thereby control and shape Afghanistan's majority…the Pashtuns to British-India's colonial influences and interests.
Established in 1893, Afghanistan's position and that of a majority of legal scholars is that Pakistan has no legal right and or precedent to be as inheritor to the assets of British India…A position long-taken by most legal and recognized international scholars. Apparently unbeknownst to indifferent American diplomats and policy makers, the Durand Line spanning 2640 kilometers (1,640 miles) boasts a long and porous border with Pakistan, and has long been a contentious-issue for many Afghans who believe that Pakistan's Federally Administered Tribal Agency (FATA) have in effect seized a sizeable portion of land that belongs to them. Mark Grossman, Special Representative for Afghanistan/Pakistan said recently (10/21) that 'our policy is that the border is the international border.' With what has been termed a 120-year old insult and affront to Afghanistan's national integrity and sovereignty, the Durand Line has thus evolved as a divisive tool and tactic for international gerrymandering. Separating the Afghan/Pakistan community through diplomatic maneuvering has long been a tactic of Western and Slavic powers for centuries. A divided nation…so goes the theory…is a weakened nation. During the Cold War, the USSR engaged in a plot to divide Afghanistan, (Operations Kaskad and Chameleon) plots whereby the northern reaches of the country would be seized and incorporated into what was termed a 'Greater Tajikistan'. In this regard, the Soviets employed Ahmad Shah Massoud to work towards this eventuality, and with promise of a leadership position, Shah Massoud acquiesced to Moscow's plan for the duration of the war. Again, as with Colonial Britain, the Soviet plan to partition was developed to weaken the Afghan Resistance and to incorporate the resource-rich northern environs into the Soviet orbit as well.
The Afghan daily *Weesa* quoted several Afghan law makers describing the US statement as 'interference in domestic Afghan affairs.' The Afghan Foreign Ministry declared that 'the status of the Durand Line was a matter of historic proportion for the people of Afghanistan.' The Line runs through traditional Pashtun lands, splitting one of the world's largest tribal societies into two geographic entities.
A majority of Afghans still dream of a return to a much more vast and united Afghanistan that existed prior to the advent of European colonialism in South Asia. After losing a major war to the Afghans in 1842, the British eventually captured and occupied parts of Afghanistan and formally

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکني د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ

annexed them through an arbitrary treaty in 1879. The contentious 1893 treaty between Afghan King Amir Abdur Rahman (Iron Amir) and Mortimer Durand, the Foreign Secretary of British India formalized the area under control of two (Afghan and British India) governments.
That the agreement was signed under duress is but one point or bone of contention. Even Sir Mortimer Durand recognized the illegality and impropriety of the treaty which did not recognize the validity and or annexation of the infamous treaty.
During the 19th century the Russians seized sizeable amounts of Afghan land in the Panjdeh region in northern Afghanistan. At that time, British India likewise seized through diplomatic legerdemain portions of traditional Pashtun lands with the imposition of an unsanctioned, illegal and unwarranted demarcation. Today, reinforced by and under US diplomatic gerrymandering, the largest tribal confluence in the entire world is in mortal danger of permanent dislocation through the subversive, delineation of an arbitrary line of a map. The drastic severance of familial bonds and centuries-old traditional land holdings through diplomatic legerdemain between a super power and their area proxy… constitutes a war crime and cannot therefore be tolerated.
The Afghan people are duty-bound to protect their traditional culture and treasured lands from imperial encroachment. The US position, policies reflective of a baseless and demonstrably-illegal war, imperialist-policies that along with their Pakistan proxy will not stand…this is an absolute imperative for all freedom-loving Afghans.

Notes:
For additional reading on the controversial Durand Line, See: *Afghanistan, Political Frailty and External Interference, Dr. Nabi Misdaq, 2006 and Afghanistan, A Search for Truth, Bruce G. Richardson, 2009.*

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ